

ser, altsaa 2,4 Mill. Kr. Den Merudgift, Arbejdet medfører, er altsaa — ud fra en Gennemsnitsberegning — ikke 3 Mill. Kr., men 0,6 Mill. Kr.

Ud fra Overvejelser af denne Art har Spørgsmaalet været indgaaende drøftet saavel indenfor Regeringen som indenfor Arbejdsløshedsraadet. Raadet har under 7. Februar 1935 til Socialministeriet afgivet en Betænkning, hvori Raadet gør Rede for de opstaaede Problemér og giver Anvisning paa deres Løsning, samt henstiller, at Regeringen optager til Overvejelse, at der af Staten iværksættes Arbejder, der maa anses for egnede som Beskæftigelsesforanstaltninger for den omhandlede Gruppe Arbejdere.

Idet man henviser til Raadets Betænkning, der findes aftrykt som Bilag 1 til Lovforslaget, skal man kort fremdrage følgende Hovedpunkter i Raadets Betænkning og angive den Konklusion, Raadet kommer til med Hensyn til disse Hovedpunkter:

1) *Arten af de Arbejder, der bør iværksettes.*

Raadet konkluderer (se Sp. 3691) i, „at der bør lægges Vægt paa at finde Arbejder, der kan udføres uden særlig faglig eller teknisk uddannet Arbejdskraft, som kan fordeles saa vidt muligt over hele Landet eller udføres i Nærheden af et Centrum med stor Arbejdsløshed, og som endelig kan siges at være af økonomisk Betydning, men for Tiden er anset for finansielt uoverkommelige“.

2) *Bestemmelsen af den Gruppe Arbejdere, som skal bringes i Anvendelse.*

Elter Raadets Opfattelse maa Udgangspunktet være det, at de paagældende Arbejder forbeholdes Personer, der har været arbejdsløse i et saadant Omfang, at de (se Sp. 3689) „har ringe Udsigt til ad naturlig Vej eller gennem de Beskæftigelsesforanstaltninger, som det offentlige iværksætter eller fremkalder til Afhjælpning af den normale Arbejdsløshed, atter at komme i Arbejde“, og at de paagældende arbejdsløse paa det Tidspunkt, da der gives dem Anvisning paa at deltage i Arbejde, oppebærer Kommunehjælp (se Sp. 3691).

Ordningen bør omfatte baade forsikrede Arbejdere, der er uden Adgang til Understøttelse fra deres Arbejdsløshedskasse, og ikke-forsikrede Arbejdere.

Inden for de forsikrede Arbejdere mener Raadet, at det maa være en Betingelse for Deltagelse i Arbejdet, at vedkommende er faldet for Arbejdsbetingelserne (10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne i Arbejds-

løshedsloven), og at der eventuelt inden for denne Kreds maa foretages en yderligere Begrænsning, afhængig dels af finansielle Overvejelser, altsaa det Omfang, hvori der kan iværksættes Arbejder, dels af statistiske Oplysninger om Arbejdsløshedens Omfang og Fordeling.

Med Hensyn til ikke-forsikrede maa Udvælgelsen ske ud fra samme Udgangspunkt, nemlig den ringe Udsigt til ad naturlig Vej atter at komme i Arbejde, og der vil følgelig i første Række blive Tale om Personer, som igennem længere Tid har været arbejdsløse og som Følge deraf i længere Tid har oppebaaret Understøttelse. For denne Gruppes Vedkommende er der ikke nogen Grund til at trække Linien for skarpt op, da Kommunerne i Overensstemmelse med Udgangspunktet vil have Interesse i først og fremmest at bringe de Personer i Arbejde, hvis Udsigter for selv at skaffe sig Arbejde er ringest.

3) *Principperne for Fastsættelsen af Arbejdsvederlaget.*

Udgangspunktet er her for Raadet at skaffe de paagældende „et Livsophold, der vel er bedre end den Understøttelse, de hidtil har subsisteret for, men som er ringere end det Arbejdsvederlag, som det fri Arbejde byder sine Arbejdere“ (se Sp. 3693).

Raadet peger paa, at dette kan opnaas enten — som den principielt rigtige Løsning — gennem en Nedsættelse af Arbejdstiden med Ydelse af den fulde (tariffmæssige) Løn (se Sp. 3695) eller gennem et Arbejdsvederlag, der — paa Basis af en lige lang Arbejdstid for samtlige Arbejdere — sættes i Forhold til den Understøttelse, paagældende arbejdsløse i Almindelighed efter sine Forhold vilde være henvist til.

Raadet udtaler, „at det maa være en Forudsætning, at Arbejdsanvisningen finder Sted med en vis Forstaaelse fra Kommunernes Side ogsaa med Hensyn til de paagældendes tidligere faglige Uddannelse, saaledes at det undgaas, at det vanskeliggøres for en Arbejder efter Arbejde ved disse Foranstaltninger at vende tilbage til Beskæftigelse i sit eget Fag“ (se Sp. 3697).

Paa Grundlag af Arbejdsløshedsraadets Betænkning og fornyede Overvejelser inden for Ministeriet fremsættes herved nærværende Lovforslag, idet man med Hensyn til de ovenfor angivne Hovedpunkter i Arbejdsløshedsraadets Betænkning skal fremsætte følgende Bemærkninger: